

19 Ιουλίου 2009

Un zâmbet de dincolo de moarte (Ρουμανικά, Romanian)

[Ξένες γλώσσες / Românesc](#)

Onorabile domn Papanicolau,

La câteva ore de la înmormântarea Bătrânului Iosif ați publicat pe site-ul dumneavoastră un articol cu titlul «Funeraliile Bătrânului Iosif Vatopedinul - Zâmbet din eternitate», descriind în câteva cuvinte, însoțite de fotografii,

evenimentul. Fotografia celui adormit, zâmbind nu doar cu buzele, ci cu întreaga expresie a feții, au impresionat puternic lumea, cum se vede din articolele și comentariile de pe multe site-uri. Și într-adevăr, se pot întâlni oameni abia adormiți, cu fețe luminoase, cu expresii pașnice, cu odihnă deplină, dar unde s-a mai văzut zâmbet pe fețele lor? Pe de o parte toți părinții duhovnicești spun că ora morții este înfricoșătoare pentru om, pe de altă parte, citim în Pateric că până și cei mai soriți în viața duhovnicească, din smerenie, nu se încred în sine înainte de a trece în lumea de dincolo, unde nu mai este nici o primejdie. Mai mult, Bătrânul Iosif suferea cu inima și era foarte chinuit de boală. Așadar cum a adormit zâmbind? ([περισσότερα...](#))